

Kina, Rusija i Kanada trenutno vode takvu klimatsku politiku koja bi mogla da dovede do povećanja globalne temperature za čak 5 stepeni do kraja ovog veka.

Ovo su rezultati novog istraživanja koje je rangiralo klimatske ciljeve različitih zemalja. Studija je objavljena u petak u stručnom magazinu Nature Communications, i pokazuje odnos između nacionalnih ciljeva za smanjenje emisija gasova sa efektom staklene bašte i uticaja koje će oni imati na globalno povećanje temperature. Cilj ovog istraživanja jeste da informiše učesnike Pariskog sporazuma i da im pomogne da ostvare ono na šta su se obavezali pre tri godine.

Amerika i Australija su za nijansu bolje jer bi uticale na porast temperature od 4 stepena. Zemlje Evropske unije, koja nosi titulu pionira u borbi protiv klimatskih promena, trenutno bi dovele do povećanja duplo većeg od propisanog ciljevima Pariskog sporazuma, tj. za oko 3 stepena.

Od velikih ekonomija najbolje se rangirala Indija koja premašuje propisani cilj za samo pola stepena. Nerazvijene zemlje generalno manje doprinose globalnom zagrevanju i bolje su rangirane, a razlog leži u tome što imaju manje fabrika, elektrana i saobraćaja pa samim tim imaju i manje emisije štetnih gasova.

Sa druge strane svetske energetske sile poput Kine malo toga rade da ograniče svoje štetno delovanje. Ovo podrazumeva Saudijsku Arabiju koja izvozi naftu, Rusiju koja izvozi gas i Kanadu koja takođe eksploatiše naftu. Lobiji fosilnih goriva su veoma jaki u ovim zemljama a nemogućnost vlade da se izbori sa njima pretilo da dovede do povećanja globalnih temperatura od 5 stepeni.

„Interesantno je videti koliko neke zemlje zaostaju u ispunjenju svojih ciljeva iako su smatrane za lidere u borbi protiv klimatskih promena,“ izjavio je autor studije Jan Robiu du Pont sa Univerziteta u Melburnu.

Ovo istraživanje će vrlo verovatno izazvati burne reakcije. Prema Pariskom sporazumu ne postoji jasno definisana odgovornost zemalja jer svaka nacija sama određuje svoje ciljeve u odnosu na niz različitih faktora. Ti faktori podrazumevaju političku moć, nivo industrijalizacije, ekonomsku moć, veličinu populacije, istorijsku odgovornost za emisije itd. Svaka vlada odabrala je interpretaciju jednakosti koja odgovara njihovim interesima, tvrde autori studije.

Oni su u istraživanju pokušali bolje da definišu jednakost u odgovornosti zemalja tako što su razmatrali drugačije interpretacije i nadaju se da će njihov rad doprineti pregovorima koje UN organizuje sledećeg meseca u Poljskoj. Iako ova studija naglašava razlike između političke volje zemalja, autori tvrde da ona služi da inspiriše a ne da traži krivca.

„Ovo istraživanje nudi instrumente zemljama pomoću kojih mogu da provere na koji način ih

druge zemlje percipiraju i da li spadaju u kategoriju klimatskih lidera ili pak onih koji napredak usporavaju," rekao je Džoeri Rogelj sa Imperijalnog koledža u Londonu.
Izvor: energetskiportal